

LUẬT THẬP TỤNG

QUYỂN 3

I. MƯỜI BA PHÁP TĂNG TÀN:

1-Giới Cố Ý Làm Xuất Tinh:

Phật ở nước Xá-vệ, lúc đó Trưởng lão Ca-lưu-đà-di có phòng riêng, trong phòng riêng có giường độc tọa đẹp, trên trải nệm chăn đẹp, sau khi quét dọn sạch sẽ trong ngoài rồi lấy bình đựng đầy nước sạch để dùng. Hễ khi tâm dục phát sinh thì Ca-lưu-đà-di tự làm cho xuất tinh, lửa dục liền hết nên được an lạc trụ. Thời gian sau có các Tỷ kheo quen biết đến thăm Ca-lưu-đà-di hỏi: “Thầy có đủ kham nhẫn không, có được an lạc trụ không, có thiếu thốn không?” Liền đáp: “Tôi đủ kham nhẫn, được an lạc trụ, không thiếu thốn”, lại hỏi: “Làm thế nào thầy có thể đủ kham nhẫn, được an lạc trụ và không thiếu thốn?” Đáp: “Tôi có phòng riêng, có giường độc tọa đẹp... như đoạn văn trên cho đến câu lửa dục liền hết nên được an lạc trụ. Do nhân duyên này nên tôi đủ kham nhẫn, được an lạc trụ và không thiếu thốn”, các Tỷ kheo nói: “Thầy chẳng phải đủ kham nhẫn, bị khổ não hành mà cho là an lạc, việc mà thầy đã làm không phải pháp Sa-môn, không phải đạo tùy thuận, là hạnh bất tịnh, là điều mà người xuất gia không nên làm. Thầy không biết Thế tôn đã dùng đủ cách quả dục, dục tưởng; đủ cách khen ngợi ly dục tưởng, diệt dục nhiệt. Phật thường nói pháp dạy người ly dục, đối với dục thầy còn không nên sanh tâm, hướng chi là làm nghiệp ác căn bản bất tịnh khởi kiết phược dục, nhuế si”, các Tỷ kheo đủ lời quả trách rồi đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm Tỷ kheo tăng rồi hỏi Ca-lưu-đà-di: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật vậy, Thế tôn”, Phật dùng đủ lời quả trách: “Việc thầy đã làm không phải pháp Sa-môn... là điều mà người xuất gia không nên làm. Thầy là người ngu si, thầy không biết Ta đã dùng đủ cách quả trách dục, dục tưởng; đủ cách khen ngợi ly dục tưởng, diệt dục nhiệt. Ta thường dạy người nói pháp ly dục, đối với dục thầy còn không

nên sanh tâm, hướng chi làm nghiệp ác căn bản bất tịnh kiết phược dục nhuế si. Thấy ngu si đã dùng tay này thọ của tín thí cúng dường, tại sao lại dùng tay này làm hạnh bất tịnh?” Đủ lời quả trách rồi Phật bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo cố ý xuất tinh, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

Phật kiết giới rồi, các Tỳ kheo trong mộng xuất tinh, tâm sanh nghi hối đến chỗ A-nan bạch rằng: “Thế tôn đã kết giới xuất tinh, nay các Tỳ kheo trong mộng xuất tinh, tâm sanh nghi hối, xin thầy vì chúng tôi hỏi Phật việc này”, A-nan nhận lời, sau đó đến chỗ Phật bạch Phật rằng: “Thế tôn kết giới xuất tinh, nay các Tỳ kheo trong mộng xuất tinh tâm sanh nghi hối, con không biết trong mộng có tâm tưởng hay không?” Phật nói: “Có tâm tưởng nhưng không có làm”. Phật do nhân duyên này nhóm Tỳ kheo tăng, đủ lời khen ngợi giới, khen ngợi người trì giới rồi bảo các Tỳ kheo: “Từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo cố ý xuất tinh phạm Tăng-già-bà-thi-sa, trừ trong mộng.

Tăng-già-bà-thi-sa: Tội này thuộc tăng, do ở trong Tăng có dư tàn nên ở trước Tăng sám hối thì tội được trừ diệt.

Trong giới này tướng phạm có ba: Một là khởi tâm dục muốn xuất tinh, hai là thân động, Ba là xuất tinh. Lại có ba trường hợp:

1. Vì thọ lạc: Tỳ kheo vì thọ lạc khởi dục muốn xuất tinh, thân động tinh xuất thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

2. Vì trị bệnh: Tỳ kheo vì trị bệnh, xem thử, tâm khởi dục, thân động nên tinh xuất thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

3. Vì tự thử: Tỳ kheo vì tự thử, tâm khởi dục, thân động nên tinh xuất thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

Lại có bốn trường hợp: Một là động trong hư không, hai là khởi tâm dục, Ba là thân động, bốn là xuất tinh. Nếu Tỳ kheo vì thọ lạc, vì trị bệnh hay vì tự thử mà động trong hư không, khởi dục tâm, thân động xuất tinh thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

Lại có năm trường hợp: Một là gãi chỗ tiểu tiện, hai là ấn chỗ tiểu tiện, Ba là khởi dục tâm, bốn là thân động, năm là xuất tinh. Nếu Tỳ kheo vì thọ lạc, vì trị bệnh, vì tự thử mà gãi chỗ tiểu tiện, ấn chỗ tiểu tiện, khởi dục tâm, thân động xuất tinh thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

Tinh phân biệt có năm:

1. Tinh màu xanh là tinh của Chuyển luân thánh vương và Thái tử của Chuyển luân thánh vương.

2. Tinh màu vàng là tinh của những người con khác của Chuyển luân vương.

3. Tinh màu đỏ là tinh của đại thần tối thượng của Chuyển luân vương.

4. Tinh màu trắng là tinh của người đã trưởng thành.

5. Tinh màu nhạt là tinh của người chưa trưởng thành.

Nếu người xuất tinh xanh thì không xuất tinh màu vàng đỏ trắng, chỉ xuất tinh màu xanh; người xuất tinh vàng cũng không xuất tinh màu khác, chỉ xuất tinh màu vàng; người xuất tinh đỏ cũng không xuất tinh màu khác, chỉ xuất tinh màu đỏ; người xuất tinh màu trắng cũng không xuất tinh màu khác, chỉ xuất tinh màu trắng; người xuất tinh màu nhạt cũng không xuất tinh màu khác, chỉ xuất tinh màu nhạt. Nếu Tỳ kheo làm xuất tinh xanh do gãi, ấn chỗ chỗ tiểu tiện, khởi dục tâm, thân động, tinh xuất thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa. Nếu Tỳ kheo làm xuất tinh vàng đỏ trắng nhạt do gãi, ấn chỗ tiểu tiện, khởi dục tâm, thân động, tinh xuất thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa. Người trong một lúc xuất tinh năm màu thì không có lý đó, nhưng nếu người nào nhiều lần hành dâm có thể xuất tinh năm màu hoặc người gánh nặng, đi xa do gân cốt rã rời nên có thể xuất tinh năm màu. Nếu Tỳ kheo khởi dục, dục tưởng, dục nhiệt, dục giác, không khởi tâm dục mà xuất tinh, thân không động mà tinh tự xuất thì không phạm. Nếu Tỳ kheo trên nam căn có ghẻ ngứa ung nhọt, vì trị bệnh nên gãi, ấn khiến tinh xuất thì không phạm. Nếu Tỳ kheo hơi lửa, nam căn nóng sờ chạm khiến tinh xuất thì không phạm. Nếu Tỳ kheo khi đi hai bắp vế chạm nhau, y chạm hay do đi xe thân động khiến tinh xuất thì không phạm; hoặc do không thấy hình tướng mà nhớ nghĩ nên tinh xuất thì không phạm.